

[Steen.]

hvorledes det sønderjyske Blad „Heimdal“ — jeg udbeder mig den højterede Formands Tilladelse til et Par korte Citater — skrev Dagen efter Valget:

„For Landbrugets Skyld, for alle frie Erhvervs Skyld maa Venstre nu gaa ind i et positivt Samarbejde med den af Folketallet udpegede Regering. Det er i Virkeligheden den eneste Vej frem. En Politik hvilende paa Landets to Grundpiller, Bønder og Arbejdere, det er den, Valget anviser os.“

Det glæder mig ogsaa ved denne Lejlighed at se, at et sønderjysk Venstreblad instinktmæssigt følte, hvad Konsekvensen af dette Valg burde blive, naar Valgresultatet saas i Perspektiv af dansk Venstredemokratis Historie. „Heimdal“ udtrykker det for sit Vedkommende saaledes:

„Efter vor Overbevisning maa Venstre nu drage Konsekvenserne af, at det danske Folks store Flertal har udtalt sig for Regeringens Politik og krævet dens Fortsættelse. Denne Afgørelse maa respekteres. Venstre førte Folkestyret til Sejr i Danmark under Mottoet: Intet over, intet ved Siden af Folketinget. Venstre maa vedgaa Arv og Gæld.“

Det er „Heimdal“s Bedømmelse af Situationen, og jeg kunde meget have ønsket, at noget lignende havde fundet Udtryk i det ærede Medlem Hr. Krag's Ordførertale i Gaar. Det kan jo desværre ikke helt siges at være Tilfældet.

Til et saadant Samarbejde indbyder vi Rigsdagens Partier i den kommende Tid. Jeg lyttede og lyttede i Gaar ikke mindst til det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, men det var svært for mig at forstaa, hvad Meningen egentlig var, for det blev jo saadan hyllet ind og filtret ind i hinanden; naar en Ting var sagt, saa blev senere den anden Ting sagt, der til Dels ophævede det, der før var sagt. Men der var dog ogsaa en Bemærkning om, at til Samarbejde var Venstre rede. Den blev ledsaget af en Bemærkning om, at Venstre ikke ønskede at gaa under Regeringens Aag. Jeg har set et lignende Udtryk i et Venstreblad: at Venstre ikke vilde være Skopudser for Regeringen. Jeg kan berolige Venstre med, at intet i den Retning skal blive forlangt. Vi er saamænd ikke saa fornemme, at vi ikke godt kan pudse vore Sko selv. Det er ikke noget saadant, vi søger, det drejer sig om andet og mere, det drejer sig om, at det af Befolkningen er betroet os at udføre et politisk Arbejde. Det beder vi om Medarbejderskab til Gennemførelsen af, og gaar man

ind i dette Arbejde — men naturligvis efter de Retningslinier, Valget har anvist —, er det en Selvfølge, at et Mindretal af Størrelse som det, der findes i denne Sal, altid vil kunne regne med en betydningsfuld Indflydelse paa Forslagenes Afgørelse.

Men der var jo mange Ting i Vejen. Nu var det galt med det Ministerium, der mødte her i Folketinget som dem, der skal tilrettelægge og føre an i det Arbejde, vi indbyder til Samarbejde om. Dette Ministerium var rekonstrueret, andre Navne var kommet til, og nu var det rent galt, nu fremtraadte det i en anden og efter Oppositionens Føreres Udtalelser ingenlunde bedre Skikkelse end tidligere. Jeg maa oprigtigt talt sige, at jeg havde forstaaet de paa-gældende Partier før Valget saaledes, at en Rekonstruktion af Ministeriet var paatrængende nødvendig, for de sagde til os Gang paa Gang før Valget: Vil I blive ved at føre an med et Ministerium, der bestaar af en Række gamle og trætte Mænd? Det med Trætheden, maa jeg sige, har jeg ikke mærket noget til hos dem, som jeg har haft Lejlighed til at forhandle og arbejde sammen med, men at en Del af dem i Aarens Løb var blevet ældre, end de var tidligere, det er derimod rigtigt. Men saa var der ogsaa andre Ting i Vejen. Det var navnlig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der mente, at nu var Ministeriet blevet mere fagforeningspræget, og der peges her stadig i særlig Grad paa Handelsministeren. Ja, Handelsministeren er jo en tidligere, anerkendt Fagforeningsmand, der stammer fra Smedehaandværket, men den, han afløste, var en gammel, veltjent Fagforeningsmand fra Snedkerhaandværket, og da jeg har lige megen Respekt for disse to hver for sig udmærkede Haandværk, er det mig ikke muligt at se nogen egentlig Forskel.

Navnlig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa i Gaar store Vanskeligheder for det kommende Samarbejde. I Gaar var det ærede Medlem kommet til den Opfattelse, at nu havde Statsministeren skubbet Udenrigsministeren til Side ved Afgørelsen af de handelspolitiske Forhold og taget dem ind under sig. Jeg saa for nogle Dage siden, jeg tror, det var i „Berlingske Tidende“, i hvert Fald i et konservativt Blad, at nu havde Udenrigsministeren skubbet Statsministeren til Side, væk fra Forsvarsministeriet, og gennem den nye Forsvarsminister saa man med al Tydelighed Udenrigsministerens kendte Træk. Hvis man virkelig tror, at man kan give den danske Befolkning det Indtryk, at Samarbejdet mellem Statsmini-